

februari 2026

"Alles maak Ik nieuw." (Openbaring 21:5)

Het boek Openbaring, waaruit dit Woord van leven is genomen, is het laatste boek van het Nieuwe Testament. Dit boek wordt ook wel Apocalyps genoemd. Het is de bedoeling van de schrijver om ons 'de laatste dingen' te laten begrijpen: de terugkeer van Christus op aarde, de definitieve nederlaag van het kwaad en de komst van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Deze tekst is niet gemakkelijk te begrijpen. Het boek werd aan het einde van de eerste eeuw geschreven toen er christenvervolgingen waren. Er heerste angst in de christelijke gemeenschappen: wat zal er met ons gebeuren en met de boodschap die ons is toevertrouwd; waarom grijpt God niet in?

De schrijver van het boek Openbaring, de apostel Johannes, wordt door de Romeinen verbannen naar het eiland Patmos in de Egeïsche Zee. Hier krijgt hij een aantal visioenen met de opdracht van de Heer ze op te schrijven.

"Alles maak Ik nieuw."

Het boek Openbaring wil aan de vervolgte gemeenschappen hoop geven, ondanks de moeilijke omstandigheden en het geweld, ondanks de onzekere toekomst. Het goede zal uiteindelijk zegevieren en God zal alle dingen nieuw maken.

In zijn catechese over de christelijke hoop zei paus Franciscus: "Ook nu als we naar het journaal kijken of de krant lezen, zien we dat er zoveel verdrietige gebeurtenissen zijn dat we er haast aan gewend raken. Maar er is een Vader die met ons weent; er is een Vader die tranen van oneindig medelijden huilt om zijn kinderen. Een Vader die op ons wacht om ons te troosten, omdat Hij ons lijden kent en een andere toekomst voor ons heeft voorbereid. Dit is de grote visie van de christelijke hoop voor alle dagen van ons leven, de hoop die ons weer moed wil geven."¹

"Alles maak Ik nieuw."

We kunnen niet weten wanneer en hoe dit zal gebeuren en het heeft weinig zin dit te onderzoeken. Maar het is zeker dat het zal gebeuren.

Paus Franciscus vervolgde: "De laatste pagina's van de Bijbel tonen ons de uiteindelijke horizon van de weg van de gelovigen: het hemelse Jeruzalem. Dit wordt voorgesteld als een immense tent, waar God alle mensen zal verwelkomen om definitief bij hen te wonen. Dit is onze hoop. En wat zal God doen als we uiteindelijk samen met Hem zijn? Hij zal ons met

¹ Vgl. Paus Franciscus, *Algemene Audiëntie* van 23 augustus 2017, Catechese over de christelijke hoop.

oneindige tederheid bejegenen, zoals een vader zijn kinderen verwelkomt die lang hebben gezwoegd en geleden. 'Zie Gods woonplaats onder de mensen! ... Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij. Zie, Ik maak alle dingen nieuw!'"²

"Alles maak Ik nieuw."

Hoe kun je dit Woord van leven in praktijk brengen?

Chiara Lubich schreef: "Dit Woord geeft ons de zekerheid dat we op weg zijn naar een nieuwe wereld die nu al wordt voorbereid en opgebouwd. Het is dus niet onze opdracht de wereld te ontvluchten. God wil immers alle dingen vernieuwen: ons persoonlijk leven, onze vriendschappen, de huwelijksliefde, het gezin. Maar ook het maatschappelijk leven: de wereld van werk, onderwijs, cultuur, ontspanning, gezondheid, economie, politiek..., kortom, elk terrein van het menselijk handelen. Maar om dit te doen heeft Hij ons nodig. Hij heeft mensen nodig die het Woord leven, die zijn *levend* Woord zijn, die een 'andere Jezus' in hun omgeving zijn."³

Alice, een jonge christen, begreep dat haar roeping volgen een diepgaande verandering vroeg: ze moest ruimte maken voor God in haar leven, zodat Hij volledig in haar kon werken en het nieuw maken. Zij kreeg de kans om een tijdje in India te verblijven. Daar proefde ze echte vreugde en voelde zich ondergedompeld in Gods genade, ook in moeilijke momenten. Ze wijdde haar tijd aan gebed, gemeenschapsleven en vrijwilligerswerk. De kinderen van het weeshuis maakten diepe indruk op haar: hoewel ze niets bezaten, straalden ze een ongelooflijk enthousiasme uit en leerden haar veel over het leven. Het was geen gewone reis, maar een pelgrimstocht, een reis met ups en downs, waarin ze "haar rugzak moest leegmaken", zoals ze zei, en juist daarin verrijking en bevrijding vond.

Augusto Parody Reyese en het Woord-van-leven-team

² Idem.

³ Vgl. Chiara Lubich, *Woord van leven van april 1989*.